

Sítábor Villachban

A Vajda Péter Gimnázium már évek óta lehetőséget biztosít tanulóinak, hogy megismerhessék és gyakorolják az egyik kedvelt téli sportágat, a sielést. Idén az ausztriai Villachban szerveztek utat az iskola testnevelő tanárai, Gyuricza Imre tanár úr vezetésével. Az egyik lelkes tanuló a következő beszámolóban emlékszik vissza élményeire.

Én most jelentkeztem először sítáborba, így már az indulás előtti napokban izgatottan készülődtem az útra. Amikor a Vajda sportszarnoka elé ér-

tünk, már nagy volt az izgalom. A busz már tömve volt utazótáskákkal és bőröndökkel. Az indulás előtt még elbúcsúztunk a szülőktől és a tanárok is lét-

számellenőrzést tartottak. Az úton jól éreztük magunkat: filmet néztünk, zenét hallgattunk és gyönyörködtünk a tájban. 3 óra körül értünk Ausztriába, én nagyon vártam a hófödte hegycsúcsokat, de az út alatt kevés hóval talákoztunk. Hamarosan megérkeztünk a szállás-

leg ételt kaptunk, ami nagyon jólesett a kimerítő napok után. Másnap örömmel vettük észre, hogy az éjszaka folyamán 30-40 cm-es hó esett, ami ideális körülményeket teremtett a sieléshez. Reggeli után, a sípályánál, kivettük a léceket, felmentünk egy kis lejtőn és máris elénk tárult a sípályák egyike. A tanárok bemelegítést tartottak, illetve egy rövid síoktatást a kezdőknek. Felmentünk a lejtő tetejére a felvonóval, ekkor még csak „golyóban” tudtam haladni s jónéhányszor esetem, amíg leértem. A hét folyamán fékezni és kanyarodni is megtanultam, így egyre nehezebb pályákra is felengedtek a síoktatók. A tábor vége felé már én is elégedett voltam az elsajátított mozdulatokkal, tudással. Az utolsó napon szórakoztató, játékos versenyt és úgynevezett „csokifutamot” rendeztünk. Nagyon jól éreztük magunkat egy héten át Ausztriában. Elhátároztuk barátainkkal, hogy jövőre is eljövünk. Hosszú lesz az egy év sielés nélkül...

Pusztai Kristóf, 6. F osztályos tanuló

Színek, fények, formák, gondolatok...

Már a meghívójuk sem volt szokványos. Hogy ki mit olvas ki belőle, kedve támad-e megnézni, vagy éppen ellenérzéseket kelt, döntse el a Kedves Olvasó.

A Tessedik Múzeum nagyteremében állított ki képeiből két huszonéves fiatalember: *Lóránt Demeter és Nagy Gábor*. Nem először jelennek meg munkáikkal a városban, melyek azt bizonyítják: tehetségük vitathatatlan.

A megnyitó beszédet az újabb performanszairól is ismert művésztanár (az Uni-ól és a homokzsákos kiállítás), Szuhaj György tartotta, és nem is tagadta meg utóbbi önmagát. Olyan hitelesen játszott el egy „bakit”, hogy mindenki annak vélte.

Ugy látszik, hogy a napi po-

Nagy Gábor: Elfolyt olvasás

litika mindenbe belevájja magát. Itt is érezhettük, de – szerencsére – a fiatalok inkább ironikusan kezelték: az asztalra kített harapni- és innivalókat „kordonnal” zárták el, és ráírták: „Műveleti terület”. Aztán, mielőtt még valamelyik politikai erő rávetette volna magát, fel is oldották. Ugyanezzel a kifejezéssel „bakizott” Szuhaj György is, nem tagadva meg „perfonmarszer” voltát. „Műveleti terület”-nek nyilvánította az egész termet, majd a „kitiltottak” felsorolásába kezdett.

– Ide ne lépjen be olyan, akit ércnél keményebb, számtalan fekete pajzsba öltöztettek, nehogy a szíve és a lelke látható legyen! Ide ne lépjen be olyan, aki erődöt és hadsereget állít magára köré, nehogy a lelke lás-son és érezzen!

Aztán – mintegy észbekapva – leállította a tévéfelvételt, és újra kezdte:

„Nem műveleti, hanem művészeti terület. Ide csak az lépjen be, aki a művészet szent tüze által megpörkölt ifjak verdeső és csapkodó, elérzékenyülő és acsarkodó szívét ké-

pes befogadni!”

A képekről a következőket mondta:

– „Kegyetlenül szép, néhol begörcsölő, másutt feloldódó igaz vonalak; ...expresszív vagy vad színek, Cézanne-i kimertségű csendéletek.

Vadul ordító kék folt mellett leheletnyi finomságú festői beton. Lírai, horrorisztikusan feszült, üres tér, nyers épületsíkok...

...Virtuóz ecsetkezelés, vakító neonfényekbe öltöztetett arc; vicssorgó félelem az üres világtól vagy az üres emberektől...”

Nagy Gábor a festészet hagyományos eszközeit felhasználva mindent beledolgoz a képeibe. Láthatóan nagy szerepet tulajdonít a címeknek, amelyek olykor intellektuálisak (Horror vacui), olykor játékosak (Ó, Kossá vált!), olykor meghökkenetők (Beton madár; Merre

néz az ablakod).

Lóránt Demeter kiállított alkotásai alatt csak a neve szerepel, a többit a nézőre bízta. A legmodernebb eszközökkel dolgozik: fotózik és számítógépen dolgozza fel a képeket és a látomásait. Láthatóan a megmerevedett világ érdeklí, ezekben keresi a szimmetriát.

Szuhaj György megnyitójában finoman utalt arra, hogy mindkét fiatal művészeti iskola nélkül alkot. Ennek ellenére kijelentette:

Mindent tudtok a fényről, a színről, a számítógépes grafikáról, a textúráról, faktúráról, kompozícióról, anatómiáról. Neki lehet vágni a Nagy Motívumnak. Hogy ecsettel vagy kamerával? Mindegy! De időnként gyertek ide vissza kiállítani.

Kutas Ferenc

Lóránt Demeter alkotása